

Fast... refast

Sub presiunea celor fără chiloți (sansculots) în Franța, în septembrie 1793 a fost instituită teroarea revoluționară iar retroactiv, era republicana, cu număratoarea de la 22 septembrie 1792, cu 12 luni, rebotezate, de câte 30 de zile și de câte trei decade. Înlocuirea calendarului Anno Domini s-a dovedit a fi trecătoare, iar tentativele ulterioare perioade de teroare revoluționară au fost mai fivare. Substituirii masive sînt operate progresiv în calendarul creștin. Sub pretextul laicizării sînt punctate sărbători comuniste. În România: 8 martie, 1 mai, 8 mai (întemeierea p.c.r.) 23 august, 25 octombrie (ziua armatei române, nu pentru că ultima porțiune din teritoriul românesc ar fi fost cucerită în 1944, la Carei, în cinstea zilei de naștere a regelui Mihai, ci pentru că la 25 octombrie 1943 a fost creată, în Uniunea Sovietică, prima unitate a viitoare armate satelit, divizia „Tudor Vladimirescu”), 7 noiembrie, 30 decembrie.

Pentru că pofta și nevoia de sărbătoare sînt tot mai greu de ostoit, a fost anexată istoria. Nici nu-și dau seama cei care, civic, sînt astăzi sanculoți că indivizii CARE ÎI CONDUC își asigură prezentului lor un viitor, dîndu-le spre trecere și petrecere circuitul unor spectacole comemorative sau aniversare. Prezentul fiind gol, îl umplem cu trecut! Alandala. Începutul a fost făcut sub Gh. Gheorghiu-Dej, ilustrat sub Ceaușescu și caricaturizat sub I. Iliescu. Coarda naționalistă realizează desprinderea de o Moscova în proces de destalinizare, proces de neînțeles și în-

că nerealizat la București. Stalinismul este pentru comunistii români păcatul original. Iliescu este mai aproape de Lenin decît de Troțki, mai aproape de Stalin decît de Buharin, mai aproape de Beria decît de Hrușciov și, în sfîrșit, mai aproape de Brejnev decît de Gorbaciov.

De trei decenii comunistii români au schimbat, ca propagandă, internaționalismul în naționalism intern. Antepunere și postpunere, zice gramatica. Noi am fost înainte, tot noi după, zice comunistii. Sub Ceaușescu comemorările se raportau la cifre de o oarecare „rotunjime”, cum ar fi 2050 de ani de stat centralizat, 70 de ani de viață, 55 de ani de activitate revoluționară. În era care i-a întrerupt activitatea revoluționară, asistăm (că de participat participă oamenii puterii și prostii puterii) la dezlănțuirea nerușinată a cinismului. Așa am văzut: 531 de ani de atestare documentară a Bucureștilor, 515 ani de la bătălia de la Războieni (acolo, în 1476, n-a intrat vreodată nici în piciorul, nici în calul Măriei Sale, dar a pierdut și lupta și peste 12.000 de oșteni de elită, echivalenți numeric cu victimele războiului rozelor din Marea Britanie), iar de curind, la Trophaeum Trajani, 1890 de ani de cînd a fost pierdută temeinic, de către strămoșii noștri aborigeni — dacii — lupta cu primii agresori ai acestor pămînturi, strămoșii noștri imperialiști — romanii.

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

Decembrie 1990, Alba Iulia: prezenți cu mare fast (foto). Decembrie 1992 absenți; interese atunci, motive acum...

Lumea - din fotoliu

Falsul nostru cel de toate serile

Temeinic pregătită în știința alterării adevărului, Televiziunea română a cultivat, în egală măsură, atât omisiunea cit și denaturarea, aducîndu-ne în casă o realitate cu ștersături sau cu adăugiri. Devenit element indispensabil în munca de seară cu seară a televiziunii, falsul strecurat cu discreție din caietul regizorului sau din trusa tehnică

a operatorilor derutează. De cele mai multe ori falsul este descoperit numai după ce scopul săvîrșirii lui a fost atins.

Vineri noaptea, (săptămîna trecută) televiziunea română a prezentat o emisiune iscălită de un recunoscut profesionist, specializat în ultima vreme în derutarea spectatorului român. Emisiunea era dedicată

lui Michael Jackson, mai precis părților nevăzute, premier-gătoare unui concert al acestuia, o emisiune concesie, propusă ca prefață a concertului propriu zis, transmis simbăta seara. Referindu-ne doar la cea dintîi, putem să afirmăm, fără ezitare, că trăsătura ei dominantă a fost falsul.

Să reținem, mai întîi, că însuși Michael Jackson este adus din bisturiu, că și-a confecționat o figură în ciuda dezvoltării lui naturale, pe care n-ar mai putea să i-o recunoască nici părinții. Deci, un fals. Un fals care pozează alături de realități precum președintele Iliescu, zîmbindu-i (fals?) și ținîndu-l de mîină, alături de fostul premier Stolojan care s-a recunoscut onorat să-l întîlnească pe supra-star, înainte de a pleca la lucru în America, alături de fostul ministru de externe Năstase, alături de alți înalți demnitari și foști înalți demnitari, de coloraturi politice diferite, dar cu un „ascuțit simț al artei” care i-a adunat pe același stadion. Iată liantul!

Într-un ceremonial emoționant, supra-starul leapădă jiletca de spectacol și îmbracă uniforma de ofițer român. Fals! Un fals care nu va reuși să strice de loc dispoziția

(continuare în pag. a III-a)

Mihai BRATU

„SERBĂRILE ORTODOXIEI”

În perioada 2—12 dec. a.c. Fundația pentru Tineret și Liga Tineretului Ortodox Român organizează împreună cu Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” Sibiu, „Sărbătorile Ortodoxiei”.

Vor conferența mai mulți dintre ierarhii noștri de seamă, alături de părinți profesori ai Facultății de Teologie. Aceste „Convorbiri de seară” se vor un îndreptar al învățăturii noastre ortodoxe, un cuvînt ziditor și o pregătire sufletească la apropiatul praznic luminos al Nașterii Domnului.

Ajunse la a treia ediție „Sărbătorile Ortodoxiei” s-au deschis ieri 2 decembrie cu un cuvînt rostit de P.S. Serafim Făgărășanul, în Catedrala Mitropolitană. A urmat un concert de colinzi, susținut de corul mixt al Facultății de Teologie, condus de părintele profesor Vasile Grăjdean.

La ora 20, în aula Facultății a vorbit părintele Teofil Păraian de la mănăstirea Simbăta pe tema „Sfintele slujbe ale Bisericii străbune — comori ale Ortodoxiei”.

Azi, 3 decembrie la ora 18, în Catedrala Mitropolitană, va vorbi P.S. Episcop-Vicar Irineu Vilceanul despre: „Misiunea preotului în societatea de azi”. La ora 20, în aula aceleiași facultăți vor avea loc „Dialoguri de seară” cu pr. prof. dr. Ioan Ică jr.

Florin OANCEA

Emil Constantinescu - președinte al Convenției Democratice

Alegerea d-lui Emil Constantinescu drept președinte al Convenției Democratice din România era de așteptat. Recturul Universității din București și-a câștigat această postură încă de cînd electorii Convenției l-au ales ca principal contracandidat al lui Iliescu. E adevărat, Emil Constantinescu și-a consolidat poziția de lider al „CHEII” prin prestația din timpul campaniei electorale, în cele două luni premergătoare alegerilor, cînd toată suflarea opoziționistă din România s-a concentrat în domnia sa. Candidatul Convenției s-a luptat bine, cu aplomb, dîndu-i emoții lui Iliescu, pentru care figuri precum Funar, Mănzatu, Druc și Dragomir au fost simple baloane de săpun.

Convenția mizează, în continuare, pe această carte pentru a nu se priva de capitalul cîștigat pînă în acest moment. Mai există încă

doă argumente, care, probabil l-au menținut: faptul că nu este parlamentar și vîrsta sa, ce îl avantajează în comparație cu fostul președinte al CD — Corneliu Coposu, retras în linia a doua a politicii, poate pe un rol de eminență.

Oricum, sarcinile lui Emil Constantinescu nu sînt deloc ușoare. Convenția parcurge o etapă dificilă, de uzură și oboseală peste care nu e simplu de trecut. Coeziunea ei nu e tocmai perfectă. Atunci, inevitabil, pe scena politică românească pot să apară forțe politice noi, cine știe, poate ceva mai proaspete. Cel care va conta foarte mult în această ecuație va fi Emil Constantinescu și măsura în care va reuși să împrăspeteze sau nu Convenția făcînd loc noului, aici și nu alturea.

Lucian FILIP

SE OFERĂ RECOMPENSĂ

În noaptea de 27/28 noiembrie 1992 pe DN 1, în dreptul localității Șelimbăr a fost găsit cadavru numitei Domnica Mariana Elisabeta (34 de ani), mamă a 4 copii minori, accidentată de un autovehicol al cărui conducător a părăsit locul faptei. Persoanele care dețin informații sînt rugate să se adreseze la Inspectoratul de Poliție al jud. Sibiu, la telefon 43 25 48. Se oferă recompensă. (M.G.)

FUNARISME

După ce primarului de Cluj (cu nume de televizor japonez)

— Note —

i s-a părut insuficientă inscripția „Mathias Rex” de pe soclul statuii Corvinului, la ea adăugînd un citat din N. Ior-

ga, ce menționează că Matei a fost învins de propriul său popor, același președinte al PUNR a venit cu altă găselniță. Se intenționează, așadar, schimbarea numelor de străzi ce amintesc de personalități maghiare ca, de exemplu, Petőfi, Bartok etc. Să nu fi auzit contabilul de pe malul Someșului că asemenea nume fac parte din patrimoniul culturii universale? (M.G.)

ANUNȚ

Convenția Democrată din România, Organizația Sibiu, face cunoscut că deputatul Dejeu Gavril a stabilit, ca formă de comunicare cu publicul, întîlniri în fiecare simbăta între orele 10—12, la sediul PNȚCD Sibiu, str. Magheru nr. 3.

Cei interesați își pot prezenta doleanțele și în scris, la adresa sus menționată.

O vizită în Vest (I)

S-a întâmplat și asta: am fost în Germania. La Stuttgart. Herr Klaus Fritz Schneider — stabilit acolo de prin 1986 — a tradus câteva proze din cele create de mine, le-a prezentat muștă-cui astfel că în vara anului curent am primit invitația de a fi, timp de patru zile, oaspete (Gast) la Casa Scriitorilor (Schriftsteller haus) din acea localitate. Căzarea și masa, plus cele opt sute de mărci care mi-au fost înmăinate de către Geschäftsführerin Usch Pfaffinger mi-au creat condiția omului lipsit de grija zilelor în care urma să stau acolo.

Publicațiile „Stuttgarter Zeitung” și „Die Zeit” au inserat, laconic, în 12 nov. același text: „Interculturelle Initiative, Romerstrasse 8: Vom Hund gebissen oder der zweite Schlaf (ein Abend mit Iuliu Gardus, Rumänien) 19,30 Uhr”.

Unul din principalii organizatori ai acestei „seri cu subsemnatul”, poetul și graficianul Peter Schlack, mi-a mărturisit că acțiunea era și un fel de replică dată xenofobilor și rasistilor.

Că în afara mea, în sala din Romerstrasse 8 nu mai era nici un român, nu mi-a fost greu să aflu — erau prezenți, la 19,30 Uhr cca. 40 de persoane. Aceștia, desigur, obișnuiau să citească cel puțin unul din cele două ziare în care a fost anunțată serata literară. Deci nemții nu sînt așa de reci cum am crezut, mi-am zis în sinea mea cînd am intrat în sală dintr-o încăpăre alăturată.

Am cunoscut, în acea seară, pe Lena Schlack, prozatoare, originară din Finlanda; pe Gudrun Partyka, graficiană („1991 Stipendium Cite Internationale des Arts, Paris Stipendiaten des Landes Baden-Württemberg”); pe poeta Jutta Auerbach; pe un prozator grec și pe un turc. Peste capetele citorva inși, un profesor universitar (nu-i mai rețin numele) m-a întrebat dacă nu cumva, urmărind să demitiziez omul, prin lucrările în proză — îmi creez propriul meu mit. În locul meu a răspuns nu peste mult timp o studentă care a citit „În umbra statuiilor”, povestire care mi-a fost inspirată de un medieșean. Au urmat, bineînțeles, o sumedenie de alte întrebări puse de diferite persoane, încît abia pridideam eu răspunsurile. S-a discutat și politică, ceea ce m-a făcut să constat că dumnealor nu știu decît foarte puțin despre România. Mirări lor stîrnită de rezultatul alegerilor din România le-am răspuns cu o parabolă creată ad-hoc. Se spune că în fața lui Alexandru Macedon a fost adus un om care reușea să scuipe, una după alta, sute și mii de boabe de griu, de la cîțiva metri distanță, printr-o gaură mică făcută într-o scîndură. Lăsăm la o parte decizia lui Alexandru Cel Mare (a dat ordin unui supus să răsplătească pe cludatul recordmen cu o baniță de griu); putem deduce că pentru a reuși acea performanță omul a făcut antrenament timp îndelungat, poate ani de zile. Tot așa au fost și comuniștii; timp de 50 de ani m-au făcut altceva decît s-au antrenat în exercitarea diversunii devenind experți în acest domeniu. Vă dați seama — le-am zis — ce discrepanță între aceștia

și oamenii care abia citesc vreun ziar sau două pe an: aceștia din urmă sînt manipulați de către primii precum marionetele de către păpușari.

Serata se apropie de sfîrșit iar eu, peripatetician de felul meu, am făcut turul sălii admirînd standul de cărți, tablourile de pe pereți, precum și mica și delicată tipografie aflată într-o nișă. În acest timp Übersetzerul se întreține cu cele două studente care citiseră din lucrările mele și cu un consilier al Sindicatelor din uzina Mercedes-Benz, astfel că, fiind abordat direct, făceam eforturi considerabile pentru a-mi traduce gîndurile în rudimentara germană pe care o vorbesc de vreo două luni încoace. Profitînd de o astfel de ocazie i-am propus frumoasei graficiene Gudrun P. să o conduc (cu taxiul) acasă pentru a-i asigura protecția. Mă așteptam să îmi ridă în nas („voi românii, să asigurați securitatea germanilor!”), însă ea, surzînd grațios, mi-a răspuns: Danke. Întors la Schriftsteller haus, spre ziuă m-a chinat demonul creației și am scris prima mea poezie în limba lui Goethe (Căruia îi cer iertare pentru îndrăzneală). Citiți, vă rog, primul „vers” de la stînga la dreapta și invers:

NUR DU GUDRUN / NUR DU BIST /
MEINE LEBENGEEBEND / MEINE LEBENS
ABEND.

Iuliu GÂRDUS

MERCANTILA. Valoarea unei acțiuni la Bursa Română de Mărfuri este de 250 000 lei. Dacă se spală banii, de ce nu s-ar spăla și bursa neagră. **PLUMB.** Din prețul de vinzare al unei tipărituri, difuzarea percepe 25—30 la sută, pentru tipografi nivelul salariilor și anexelor reprezentînd doar 10 la sută. Nu doar cucul își pune oul în cuib străin. **FUNERALII.** „Onix” S.R.L. Făgăraș a vindut popu-

RETROVIZOR

lației alcool dublu rafinat cu o concentrație de stiren — substanță cancerigenă — de 50 de ori peste cea admisă. Capul de mort de pe stîlpii de înaltă tensiune a coborît în sticle. **ARSURI.** Corpul de control comercial din cadrul Consiliului județean Neamț a aplicat S.C. Morărit-Panificație S.A. din Piatra Neamț o amendă de 800 000 lei pentru nefabricarea și nelivrarea cantității de piine subvenționată pe luna aprilie, plus încă un milion pentru nerespectarea caracteristicilor de calitate a piinii. Cică piinea era bună pentru bătut spalieri. **INVA-**

FACEI. Liceul „Eudoxiu Hurmuzachi” din Rădăuți, cu acceptul părinților și al elevilor, și-a păstrat programul săptămînal de 6 zile. Nu le-ar strica nici întreprinderilor un astfel de program. **CHIRURGICALĂ.** Consiliul municipal Bacău a decis ca pe o rază de 250 de metri în jurul grădinițelor, școlilor și spitalelor să fie desființate toate unitățile care vînd băuturi și țigări. Dughenarii și-au luat ruleta. **ARZĂTOR.** România are cel mai mare consum de combustibil convențional pe unitatea de produs intern brut din Europa. Dacă mai adăugăm și băutura servită în timpul programului, consumul e și mai substanțial. **SCUMPIRI.** Prețurile la medicamentele de bază se vor scumpi cu 70 la sută. Un algocalmin va costa 5 lei, o aspirină 3 lei, un antinevralgic 5,50. Cît va costa un nasture de palton? **COPIIARIE FERICITA.** La Leagănuș de copii nr. 3 din București nivelul purtătorilor de virus hepatic B a fost de 48,4 la sută în 1991, față de 12,2 la sută din 1986 și de 9 la sută cît este cel al populației din România. Mai să crezi că se gătete în WC.

Stefan MIHAI

„Într-o lună s-au furat cărți de 108 000 lei”

— interviu cu doamna Margareta BOZDOC, șefa Librăriei „Luceafărul” —

— Multă lume se întreabă de ce în librăria „Luceafărul”, care era cu autoservire, acum accesul la rafturi este oprit?

— Din cauza furturilor. S-au furat într-o lună cărți în valoare de 108 000 lei. Atît eu cît și angajații mele am fost siliți să suportăm paguba, fiecare trebuind să plătească din buzunar o sumă între 14 000 și 24 000 lei. Oamenii de condiție, aparent bună, i-am surprins furînd. Am fost puși în situații mai mult decît jenante. Au fost zile în care chemam poliția și de patru ori.

— Cum ați depășit situația căci nu mi se pare a fi o soluție blocarea accesului. Pe măsute abia puteți expune 30—40 de titluri.

— Am cerut reamenajări, mobilier nou pentru a putea proteja cărțile. Se vor vinde după reamenajare la teigheea. Mi se pare unica soluție.

— Aveți pierderi din pricina acestei situații?

— Paradoxal, nu! Vînzarea nu a scăzut. Ne păstrăm în continuare la plafonul de 1,5 milioane lei pe lună. De altfel, ani lucrînd cu cartea, uni-

tatea aceasta își are clienții săi permanenți.

— Care este situația cărților noi?

— Cărțile bune se vînd. Deși sînt foarte multe reeditări, cărțile se vînd. Literatura nu se mai vinde totuși ca înainte, mă refer la numărul de exemplare. Orice carte bună, la prețul de 1 000 de lei, nu se mai vinde în cursul a celeiași zile.

— Am observat că nu mai primiți cărți de la Editura Humanitas...

— N-am mai primit. E drept că un motiv poate să fie faptul că au deschis o librărie în Sibiu. Dar nu mi se pare o soluție, pentru că prin aceasta ei pierd din distribuția în teritoriu. Zece de clienți ne întreabă zilnic de „cutare” titlu apărut la Humanitas.

— Nu cumva e prea mare rabatul comercial al Centrului de librării Sibiu?

— E de 18 la sută. Nu e mult deloc.

— Nu pot decît să vă doresc succes și vă mulțumesc pentru amabilitate.

Florin OANCEA

Calendar creștin

Întru a treia zi din decembrie este pomenirea Sfîntului Prooroc Sofonie, a Sfîntului Teodor Arhiepiscopul Alexandriei, a cuviosului Teodul, a lui Ioan Sihastrul, episcopul Coloniei, a lui Todul cipriotul.

PROGRAM

Joi, 3 decembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Rep. Moldova.
10.00 Actualități. Meteo.
10.10 Calendarul zilei.
10.20 TV5 Europe. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Viața spirituală. 13.30 Jazz-magazin. 14.00

Actualități. 14.15 Avangardă Tv. 14.20 Tradiții. 14.50 Pre-universitaria. 15.30 Telescoală. 16.00 Agenda muzicală. 16.30 Forum. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave. 17.35 Drumuri în memorie. 18.00 Tele-discul muzicii populare. 18.20 Simpozion. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. Dallas (185). 21.45 Reflecții rutiere. 22.00 Dosarele istoriei. 22.30 Pagini muzicale de mare popularitate. 22.45 Ancheta TV. 23.15 Actualități. 23.30 Stadion. 24.00 Închiderea programului.

Noutăți editoriale la librăria „Humanitas”

Vitrina Librăriei „Humanitas” din Sibiu răsfață din nou cititorii cu noi titluri de cărți.

Între ele fără îndoială că prima care reține atenția este „Jurnal cu Petre Tușea” de Radu Preda. Nu e nici o îndoială că prima carte a lui Petre Tușea „Între Dumnezeu și neamul meu” a avut un impact imens asupra societății românești. Alături de „Jurnalul Fericirii” al lui Steinhardt, ea s-a impus prin adevărul, forța, patosul și adîncimea mesenianismului propăvăduit. De altfel între corifeii spiritualității românești din secolul XX (Eliade, Blaga, Cioran, Noica, Iorga, Pirvan) Tușea se delimitează ca fiind cel mai socratic. Tranșanța spu-

selor sale, eliberate de orice fărîmă de stil, dau demersului său caracter profetic asupra românismului.

Friedrich Nietzsche parcurge o bună recuperare (după ce 50 de ani am jînduit la el ca la taine coapte, neavînd la îndemîna decît „Nașterea tragediei” și „Cazul Wagner”), de data aceasta prin „Dincolo de bine și rău”. Lucrarea este printre cele care punctează cel mai bine demersul lui Nietzsche de rediscurtare și problematizare a tuturor valorilor de la sfîrșit de secol XIX. Odată mai mult, se poate face o comparație benefică cu ceea ce este sfîrșitul secolului XX și ideea de criză, ultima, e adevărat, purtată prin istoria

culturii în toate epocile.

Din lucrările de filosofie socială, ce proiectează o altă hermeneutică asupra acestui domeniu (la distanță de matrici interpretative marxiste) se remarcă Alain Besaccon — „Confuzia limbilor”. Poezia reprezentată de Mircea Cărtărescu cu „Visul Chimeric”, albumele de artă (deosebite de ceea ce apărea la Editura Meridiane) ca și Dictionarele și Enciclopediile (The Penguin — Concise Columbia Encyclopedia) completează ultimele noutăți. Nu foarte scumpe dacă realizăm că acum 2 săptămîni în altă vitrină trona Lao Tze la un preț de 5 000 lei. E mult, e puțin...

Lucian FILIP

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod.

Stefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

„Superlativele“ săptămânii trecute

Dacă-i miercuri... e Cotroceni

• Miercurea trecută dl. I. Ilescu a ținut o cuvântare la Cercul Militar București și a „explicat semnificația evenimentelor (?) de la 22 decembrie '89”. Comunicatul de presă nu a amintit despre semnificația politică a domnului Ilescu înainte de... miercuri '89! • A. Pănescu mai drege din amintirile „delectate”, din care făcea rime... lactate: „Sint probleme sociale datorate plinii. Eu cred că trebuie să lucrăm sub presiunea timpului”. Așa s-a înființat Tunelul timpului la Parlament... • Într-un timp, „au avut loc o serie de discuții cu senatorul de Dolj, Adrian Pănescu, pe tema atitudinii parlamentare a acestuia... PSM fiind conștientizat de faptul că atitudinea senatorului A.P. nu numai că-l pune în umbră pe ceilalți parlamentari PSM (sic!), dar dăunează...”. • Răspunsul parlamentarului: „Dacă nu sînt lăsat în pace (ceea ce noi vă dorim — n.n.) îmi dau demisia și trec la PRM (ceea ce nu le dorim — n.n.)”. • Dl. Funar amenință că-l va „returna” pe dl. Stolojan „pentru că a lăsat visteria țării așa cum a lăsat-o”. Imi închipui ce visterie ar fi rămas dacă dl. Funar ieșea președinte... • Liniștea necesară perioadei de tranziție etc. etc. a spulberat-o dl. Ilescu: „Investirea acestui guvern reprezintă încheierea unui întreg proces politic care a durat trei ani” și se continuă în următorii patru! Dar invers?! • Oarecum „invers” se destăinuie dl. A. Severin: „Președintele (Ion Ilescu — n.n.) dorea doar acordarea

dreptului de folosință asupra pămîntului, fără drept de proprietate și împiedicarea dizolvării CAP. A trebuit să ducem o intensă muncă de convingere pentru a-l determina să ratifice această lege” (subl. n.). • FDSN-ul se încurcă miercurea! Conferința de presă este antologică: „Luxemburgul este un mare stat din Europa Apuseană” (Ion Solcanu); unii prefecți au făcut „matramazlicuri, termen consacrat de acum în limba română” (?) — (Ion Lăpușan); iar, spre final, am aflat că „ziariștii ar trebui să fie pedagogii națiunii” (just, n.n.) și același senator Botiș a încheiat cu: a fost vorba despre un „rechizitoriu inchiștoriu inchiștoriu — industrial” (acesta a fost un fragment din fraza săptămânii, căci era imposibil de citat întreaga conferință de presă). • A trecut miercurea și a fost eliberat Nicu Ceaușescu. Imediat s-a înălțat cu un văr (fiul lui Andruța Ceaușescu) la volan și se pare că e atît de „bolnav” încît conduce în trombă... • Tot miercuri, mustăcea purtătorul de cuvînt SRI la întrebarea dacă dl. Măgureanu nu va fi numit ambasador în Israel: „Chiar așa să scrii (adresîndu-se unui reporter de la Evenimentul zilei — n.n.), că am ris și apoi am tăcut”. Punct! • În rest, vă propun întrebarea săptămânii: Dacă meciul de fotbal de la Larnaka a fost urmărit de Președinte, înseamnă că un punct cîștigat acasă, în aprilie, coincide cu sîrbătoarea prezidențială de la 1 aprilie?

Andrei ILENI

Fast... nefast

(Urmare din pag. 1)

Intrucît forma de guvernămînt numită republică, oriunde și oricînd în istorie, a fost instaurată numai de către elite; republicile la români au stabilit ca zile naționale niște fapte ale elitelor. Lovitura de palat de la 23 august 1944 a regelui Mihai a fost declarată, de către comuniști, zi națională a primei republici (populare, ulterior socialiste). A doua republică (post-comunistă?) își reclamă mindria națională cu un fapt anterior apariției p.c.r., **Marea Unire**, ca încununare a renașterii moderne a românilor, fiind opera elitelor politice.

În 1990 au umplut tribunele oficiale de la Alba Iulia, îndeosebi persoane a căror carieră publică s-a realizat împotriva spiritului care a făcut posibilă Unirea. Motivația a fost pur propagandistică: patriarhul, președintele, prim-ministrul, directorul SRI (!), președintele Parlamentului, ministrii apărării și ai interne-
nelor (!).

În acest an, al 70-lea al încoronării, în regatul unit al României Mari, dintre oficialități n-a fost decît președintele Camerei Deputaților, care a citit o fițuică, îmbrăcat fiind într-un hanorac de PUF cu sfoară în poală. La București, în timpul **Imnului** cetățeanul Ilescu își șterge nasul sau gesticulează continuu nerăbdător. E limpede, îl agasează astfel de corvezi.

Altele sînt cele care îi plac Ideologia, nu cultura îi sensibilizează natura primară, deci tot ceea ce face președintele nostru nu trebuie să ne mire de loc!

Falsul nostru cel de toate serile

(Urmare din pag. 1)

atîtor bărbați de stat, deveniți martorii unei farse care îi obligă. În continuare, marea vedetă se angajează într-un cros simulat, alături de un sobor de milițieni care, la indicația comandantului lor, îi cedează trecerea lăsîndu-l să ajungă primul la potou. Rezultat trucat. Fals. Fani demnitarî zîmbesc, fani din linia a doua sînt pe coama extazului, telespectatorul e derutat, dar, vorba românului: omul mai vine, mai stă, mai cîntă, dar mai și pleacă.

Despărțirea de Michael Jackson a zdruncinat rezistența nervoasă a multora, camerele de luat vederi insistînd asupra unor fete prăbu-

site în iarbă și plîngînd cu lacrimi adevărate. Pe fani demnitarî nu i-am mai văzut pe ecran, dar am auzit de la cei aflați prin preajmă că în ochii ministrului de interne străluceau două lacrimi de calibru mic. Singur dl. Marcel Avram, cel de origine română, care ține socotelile vedetei americane avea teameuri să stea vesel. Falsul avea să devină clip, iar clipul, gratis obținut, avea să devină dolari. Autențici.

Încercătura de fals din emisiunea de vineri noaptea l-a descumpănit pe telespectatorul nevinovat, dar poate tot mai asta și-a propus și dl. Tătuțici, caz în care se cheamă că înregistrăm o nouă reușită.

AGENTIA DE PRESA SI PUBLICITATE NOVA

✱ Execută înregistrări VIDEO de calitate (aparatură japoneză).
REALIZEAZĂ FILME DE FAMILIE, DOCUMENTARE, DE RECLAMĂ, CLIPURI PUBLICITARE.....

✱ Execută toate tipurile de lucrări FOTOGRAFICE (a/n) PENTRU PRESĂ SI DOCUMENTARE.

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

După vreo jumătate de oră își face apariția în spațiul dintre manifestanți și soldați schiopul din Piața Republicii. Un bărbat între două vârste sprijinit cu ambele subsuori în cîrje (piciorul stîng retezat deasupra genunchiului), prezent încă de la prima oră la manifestație. Pentru că nu putea fugi la timp în mometele de reflux ale mulțimii, s-au revărsat asupra lui toate ponoasele: și trîmbele de apă ale pompierilor, și fumul gazelor lacrimogene, și asaltul cîinilor poliști. Fără să crîncească, fără să se sperie de amenințarea armelor, fără să se lase ajutat de cineva, stătea în mijlocul pieții și din cînd în cînd amenința cu cîrja stîngă ridicată în sus, ca un sperjor care provoacă cerul la duel. Iar acum iată-l aici, sosit șontic-șontic pe urmele coloanel. Se oprește, își reazămă cîrjele în subsuori și, după ce își scoate căciula, își șterge de sudoare fruntea roșcată cu o batistă mare, albă, mototolită. Cei din jur îl aplaudă și-l bat cu palma pe umăr. Zîmbește strîmb, ca un elev timid lăudat de profesor.

Manifestanții au rămas în fața sediului timp de mai bine de o oră, alternînd momentele de protest vehemente cu altele de totală destindere. S-a cîntat de mai multe ori „Destăpă-te, române”, s-a jucat Hora Unirii, s-au încercat larăși dialoguri deschise

cu soldații — zadarnic, firește, căci consemnul lor era să tacă și să rămînă neclintîți pe poziții.

Pe cît de agitată era strada, pe atît de liniștiți și indiferenți păreau cei închiși în interiorul clădirii. Nici un geam deschis, nici o intenție de comunicare cu exteriorul, nici un gest care să ateste prezența acolo a unor oameni. Numai perdelele trase filtrînd lumina amiezii și tremurînd, din cînd în cînd sub atingerea cîte unei siluete fantomatice trecînd prin dreptul lor cu iuteala fulgerului. Unuia dintre manifestanți i s-a părut, totuși, că observă în do-

sul unei ferestre obiectivul unei camere de luat vederi care, se știe din ce rațiuni, înregistrează pe peliculă mișcările mulțimii. Dacă acolo s-ar afla și o mitralieră, o singură mitralieră care să deschidă focul, Doamne, ce prăpăd ar mai fi! I-ar secera pe toți ca pe niște oi năîngi nimerite în tarcul lupilor.

VII — O FIINȚĂ ARHETIP: COLOANA ÎN MERS

Coloana pornește din nou, îndreptîndu-se spre hotelul Bulevard și coborînd apoi spre Piața Unirii. Se merge în rînduri de cîte 20—30, braț la braț, ca într-o procesiune nuptială. Lozincile devin din ce în ce mai îndrăznețe, ilustrînd imaginația infinită a mulțimii: „Ceaușescu, fi boier, fă și tu ca Honecker!”, „Ceaușescu la export, că e cel mai mare porc!”, „Jos cu pan-

tofarul!”, „Jos cu savantul”, „Nu sîntem huligani!”. Lîngă hotelul Continental, în mijlocul străzii, așteaptă o mașină militară din cabina căreia face semne liniștitoare un colonel de transmisiuni. Fiți fără grijă, par să spună gesturile și mimica lui, nu sînt aici pentru a vă face vreun rău. „Armata e cu noi!” scandează în replică mulțimea. Apoi: „Armata poporului, nu a dictatorului” și — ca un laitmotiv care va însoți manifestația pe parcursul întregii zile: „Fără violență! Fără violență!”.

Căci, spre deosebire de ceea ce se auzise despre Timișoara, la Sibiu mulțimea a manifestat la modul cel mai pașnic cu putință, fără nici o reacție de agresivitate ori de distrugere. Se scurgea ca un rîu în lungul străzilor, dînd ocol piețelor principale ale burgului trezit brusc la viață,

căutîndu-și o identitate în substratul adînc al ființei colective, înăbușit pînă acum sub povara disimulărilor de tot felul. Și, ceea ce ar fi părut surprinzător pentru un observator străin este faptul că toată mulțimea asta nu avea nici un lider, nici măcar unul născut din avatarurile clipei; pur și simplu își hrănea ființa din sine însăși, se autoregla ca un organism care-și regăsește, după decenii de letargie, forța vitală.

Așa se face și că direcția mișcării a fost tot timpul incertă și oscilantă și că, de fapt, au existat și alte coloane, mai mici dar nu mai puțin semnificative, care au colindat străzile orașului. Așa se explică și opiniile împărțite în acest moment: cele care propun continuarea înaintării spre miliție și securitate și cele care susțin că mai înții e important a trece pe la marile întreprinderi spre a-i elibera pe muncitorii sechestrați la locurile lor de muncă. În cele din urmă cîștigă teren a doua propunere, așa încît oamenii se regrupează și pornesc în efluvii multicolore pe bulevardul 23 August. Trec pe lîngă clădirea teatrului, pe sub zidurile cetății din care privește statula depășită de timp a împăratului, pe lîngă turnul Gros și prin fata spitalului, la geamurile căruia apar rînd pe rînd bolnavii pentru a privi și, cei mai mulți, pentru a aplauda.

La intersecția cu strada Constituției, coloanei principale i se alătură o alta, venind dinspre strada Bălea, și din nou numărul demonștrărilor sporește.

(va urma)

Mica publicitate

VINZĂRI

• Vind casă mare, cu grădină, loc de construcții. Tur-
nișor, str. Livezii nr. 104. (MP)

• Vind urgent Opel Kadett
1,35. Vama achitată. Telefon
42 63 79 între orele 16—20.

(1622)

• Vind frigider și congela-
tor. Telefon 44 69 28. (1627)

• Vind VW Polo în stare
bună, înmatriculat Piața Ar-
melor (lingă Comisariat) str.
Aleea Filozofilor nr. 2, Neam-
tu. (1628)

DIVERSE

• Adaptez sonor televizoa-
re. Telefon 42 60 78. (1626)

• Căutăm femeie îngrijire
fetiță de 5 ani. De preferință
cunoscătoare a limbii germa-
ne. Telefon 43 86 77 după ora
15. (P.G.)

• Firmă particulară anga-
jează șofer autocamion. Tele-
fon 42 63 79. (1629)

Traficanții
de
valută

În lumea pestră a econo-
miei de tranziție (spre ce oa-
re?! spre „democrația origi-
nală”), traficanții de valută a-
duc o pată de culoare. Vină-
ta. Până nu de mult „colora-
ții” își făceau veacul în fața
hotelului „Împăratul romanilor”.
Și în barul hotelului. La
sfârșitul verii poliția a între-
prins o acțiune de amploare,
prințindu-i cu mița-n sac (mai
precis cu valuta-n buzunare)
pe destui dintre bișnițari. Va-
luta a fost confiscată, ca și su-
mele în lei, pe care „bronză-
ții” nu le puteau justifica.

Traficanții de valută s-au po-
tolit o vreme. Și cum la noi,
în „Balkană”, orice minune
ține cel mult trei zile, curînd
bișnițarii și-au reluat „aface-
rile”. Întîi prudenți, în parca-
rea din str. Xenopol. Apoi,
prințind curaj, au profitat de
existența caselor de schimb
valutar și s-au aciuat în a-
propierea lor. Mai ales în
preajma agenției Sibiu a fir-
mei „Bucharent Excange Hou-
se” (Casa de schimb valutar
„București”) aflată în incin-
ta magazinului „Arta Popu-
lară” din Piața Mare. Aici,
mai pe furis, mai pe față, a-
gațat clienții speculînd toc-
mai... prevederile legale. Ia-
tă cum: la casele de schimb
valuta se vinde pe bază de
pașaport, în limita sumei de
100 000 lei pe an. Se pot face
una sau mai multe tranzacții,
dar, repet, în limita sumei mai
sus amintite. Iar clientului i
se aplică o ștampilă în pașap-
ort, la fiecare tranzacție. Cînd
clientul vinde valută, i se
solicită actul de identitate. A-
cestea sînt dispozițiile Băncii
Naționale.

Traficanții procedează mult
mai simplu și mai direct. Te
trag de mincă și-ți popun
schimbul. Vind și cumpără
valută, fără să-ți ceară nici
un act. Că te și „frig” dacă
nu ești atent, asta-i altă min-
care de pește. Oricum „afac-
cerea” pute de trăznește. Căci
operațiunile se fac aproape
sub nasul poliștilor ce pa-
trulează în Piața Mare. Iar
„succesele în muncă” bișnițar-
ii le sărbătoresc, unde în al-
tă parte, decît la... „Împăra-
tul romanilor”. Care, orice s-ar
zice și s-ar crede, nu e to-
tuși... „Împăratul romilor”.

Ovidiu TOMULEȚIU

Arde... Arde casa
vecinului! (II)

Conflictul din Bosnia-Her-
țegovina nu dă semne de di-
minuare, de slăbire în in-
tensitate. Ambiția Serbiei de
a cotopti prin forța armelor
unele teritorii constituie o
provocare, o destabilizare a
întregii zone balcanice, poa-
te și mai departe. Cei cca. 23
de mii militari ONU nu sînt
în stare să păstreze o situa-
ție calmă între beligeranți. Si-
tuația se menține încordată,
datorită lipsei de cooperare
a beligeranților cu forțele
ONU. Așa după cum evoluea-
ză evenimentele, căștile al-
bastre prezente pe teritoriul
fostei Iugoslavii se pare că li
stînjenește pe participanții la
conflict. Sîrbii din Bosnia a-
cuză forțele ONU că trec cu
vederea traficului de tehnică mi-
litară în favoarea musulmanilor.
Incidentele produse în-
tre beligeranți și forțele ONU
s-au soldat cu victime, dar
pot favoriza implicarea acestor
forțe în conflict. Deși s-au
interzis zborurile avioanelor
în spațiul Bosniei-Herțegovi-
na, această interdicție a fost
în repetate rânduri încălcată.
Traficul de arme se pare că
funcționează bine. Se dorește
extinderea conflictului în Ko-
sovo și Macedonia. Intrucît
populația din Kosovo e de ori-
gine albaneză, Albania nu va
rămîne indiferentă, Turcia a-
re și ea interese în zonă, deci,
o intervenție a acestora e po-
sibilă. Incidentele s-ar putea
extinde și în Cipru, unde atît
Turcia cît și Grecia au in-
terese economice și strategice.

Neînțelegerea dintre mino-
ritatea albaneză, pe de o
parte, și Serbia și Macedonia,
pe de altă parte, complică și
mai mult lucrurile. Vînd ne-
vrînd în conflict pot fi an-
tunate și forțe străine.

Turcia a semnat cu Bulgar-
ia și Albania un protocol de
colaborare ale căror teritorii
ar putea fi folosite pentru
traversarea de trupe în zona
de conflict.

Ziarul moscovit Krasnaia
Zvezda avertizează că și Ru-
sia are obligația să-și ajute
prietenii — pe sîrbi. Minis-
trul de externe iranian Ali
Akbar Velajati a făcut o vi-
zită în Croația fără a neglija
Bosnia-Herțegovina. După
cum se vede, evenimentele se
leagă.

Nici în Centrul Europei at-
mosfera nu prezintă optimism.
Prin dezmembrarea Cehoslo-
vaciei în două state indepen-
dente, Cehia și Slovacia, ul-
tima s-ar părea că se va găsi
într-un echilibru nestabil. Slo-
vacia are o populație de cir-
ca 5,5 milioane locuitori, din
care circa 600 de mii sînt un-
guri. Mai trăiesc acolo ger-
mani, ruși, polonezi etc. Pe
lingă faptul că există un dife-

rend între Ungaria și Slovacia,
în legătură cu hidroccentrala
de la Gabsikovo, prima cerînd
sistarea lucrărilor pe motiv că
se viciază mediul înconjură-
tor, dar etnia maghiară din
Slovacia se sensibilizează în
obținere de anumite drepturi.
Și acolo extremiștii își desfă-
șoară agitația.

Pentru ca garnitura să fie
completă să nu neglijăm con-
flictul ruso-moldav de pe Nis-
tru, el mocnește intrucît Ru-
sia nu-i dispusă să renunțe la
imperialism. Capul de pod de
pe Nistru demonstrează a-
cest lucru. Ucraina duce o
politică ambiguă. Nu-i convi-
ne o Rusie mică în coastele
ei, dar nu agreează România,
care are interese teritoriale —
acele teritorii furate de Stalin
în urma tratatului Molotov-
Ribentrop, din 23 august 1939,
pe care Ucraina le deține ile-
gal.

Această stare de lucruri s-a
creat, deoarece Puterea de la
București nu a profitat de
împrejurarea readucerii a-
cestor teritorii la Patria Ma-
mă, cu ocazia anulării de
către Moscova a tratatului Mo-
lotov-Ribentrop și a dezmem-
brării URSS-ului.

Vasile GIURGIU
— veteran de război —

FLASH

• Belgrad — premierul
federal Panici, și-a accentuat
rivalitatea față de actualul
președinte al Serbiei, Miloșe-
vici. La deschiderea campaniei
electorale și-a prezentat oficial
candidatura la președinția
Serbiei. După cum apreciază
ziarul german „Frankfurter
Allgemeine Zeitung” (1.12.)
șansele premierul sîrb, venit
din America, sînt mici în fa-
ța socialistului Miloșevici.

• China a inaugurat o linie
ferată care o leagă de Euro-
pa de-a lungul a 8 000 km,
care va trece prin Rusia —
Belarus — Polonia — Olan-
da. • Bulgaria va con-
strui o autostradă care va le-
ga Europa de Turcia prin
Plovdiv — Orizovo, în urma
aprobării de BERD (Banca
Europeană de Reconstrucție
și Dezvoltare) a unui credit
de 43 milioane dolari. • UN
CORP DE ARMATĂ franco-
german, format din 35 000 mi-
litari, care va deveni operațio-
nal în '95, va fi pus sub co-
manda NATO. • SHIMON
PERES (ministru de externe
al Israelului) a sosit într-o vi-
zită în Danemarca, țară care
va deține președinția Comu-
nității Europene începînd din
anul viitor. Turneul său va
continua în Austria — pri-
ma vizită din ultimii 25 ani,
în această țară. • GHEORGHE
MALARCIUC, ziarist din Re-
publica Moldova, după o ope-
rație, la Chișinău, s-a stins
din viață luni 30.11. A lucrat
la „Literaturnaia Gazeta” iar
din '89 a fost colaborator cu
BBC, căruia i-a transmis ulti-
ma relatare cu 36 ore înaintea
intervenției chirurgicale.

Rubrică de Emil PORIMB

SPORT • SPORT • SPORT

Fotbal — Divizia Națională
F.C. Inter Sibiu — „U” Cluj
Napoca — 3-0 (0-0)

Baschet — Divizia A
CSU Balanța Sibiu — Dina-
mo București 100-90 (62-45)

M. A. A.

Societatea comercială

SERVAGROMECS

S. A.

SIBIU

Calea Șurii Mici nr. 39

În dorința de diversificare a lucrărilor agricole me-
canizate, pentru înnoirea parcului de mașini agricole,
S.C. SERVAGROMECS S.A. Sibiu, ca unic distribu-
tor în județ, VINDE societăților cu capital de stat
și particular următoarele produse fabricate de S.C.
SEMĂNĂTOAREA S.A.

- BATOZE
- COMBINE C 12 M
- COMBINE C 14 M
- COMBINE CP 12
- SEMĂNĂTORI SERO-6
- SEMĂNĂTORI SUPP 3,9
- COSITORI purtate pentru tractor 45 și 65 CP
- MOTOCULTOARE cu echipamente
- CULEGĂTOARE DE PORUMB 6 G.

La toate aceste utilaje se asigură asistență tehnică
în perioada de garanție de către SERVAGROMECS
S.A. Sibiu, telefon 41 54 76. (468)

Casa de schimb valutar
Bucharest Exchange House-
Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului,
deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14,
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vînzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	30
D.M.	277,5	0	277,5	30
F.S.W.	304	0	310	27
E.S.	662	0	675	27
L.I.T.	0,306	0	0,312	27
F.F.R.	79,8	0	81,4	27
F.B.	13,2	0	13,4	27
©.S.	38,6	0	39,4	27

— 471 —

televiziune prin cablu, Bala Mare
SUCURSALA SIBIU

anunță locatarii blocurilor din ZONA GĂRII că
se fac CONTRACTE PENTRU ANUL 1993 la
POARTA societății „SIMAROM” (Mecanica) Sibiu
str. Lector nr. 2. Amănunte la telefon 42 32 53.

(471)